

Sessiz Bayram ığlığı

– zlemm · 19 Aęustos 2012

İçimdeki bayram çocukları susun, şeker yok, şeker tadında gülümse yok bu bayram.. Buruk, kırılğan, içine kapanık neşeler vereyim size.. Öyle ki kalabalığın yalnızlığına bürünmüş, sıcaklığın ortasında soğuk bir bahar dolsun içinize.. Susun artık, umutlarınızı gömün en derininize..

Bilmez misin? Kapımızın zili toz tuttu, komşular ölüm sessizliğinde.. Araba gıcirtları da olmasa etraf bürünmüş kimsesizliğe.. Günaydın diye cıvıldaşırken siz, bayram çoktan gitmiş.. Ramazan'ın açlığında kalmış sevgiler, karın boşluğu gibi taşın bulanmış, mesafelerce boşalmış kalpler..

Gün ışığı doldurun nefesinize, uçan kuşlarla avunun, yeşilliklere bakıp doyun. Gelmeyecek eski telaş, çocuksu titreme.. Yürekler yaşlanmış, küçükler erkenden büyümekte.

Kimi kimsesi olmayanlar mendil sallamakta, adetten değil mecburiyetten kutlamakta bayramı.. Şekerle doymakta, verilen harçlıkla giyinmekte ya da geride kalanlara para götürmekte.. Geride kalanlar diyorum çünkü geride kalmış olanlar bayramı yaşayabilmekte.. Geride kalanlar geri kalan mutluluklarla yetinmeye mahkum edilmekte.. Bir ekmekle gözleri gülen çocuklarımızın ışıltısı, günümüz varı bilmeyen, olanla yetinmeyen çocuklarımızda nerede!

İçimdeki sessiz çığlık durul, gerçeğe bürün ya da hayallerine kapıl yaşa hep içimde...

Bu çocuksu çağrıdan iyi bayramlar herkese...

Özlem/ Aęustos 2012